

ud paa, at der skulde finde en betydelig Udvikelse af denne Lov Sted, saa at den fik et fyldigere Indhold end dette rene Pengeindhold, som den for Tiden har. — De Herrer ville vide, at Oprindelsen til denne Lov, som tidligere har været angivet i de Motiver, hvortil der nu er henvist, er den, at ifølge en Højesteretsdom, som er falden ud til Gunst for visse Kedelejere her i Landet, vil den Indtægt, som Statskassen faar af Kedelefterfyntet kunne paaregnes at ville nedgaa med omtrent 4,000 Kr. aarlig. Den Fortolkning, som blev lagt ind i Loven, saa vidt jeg hukker ved ministeriel Strivelse af 1875, og som er bleven fulgt i en Række af Aar, er altsaa bleven underkendt ved en Højesteretsdom, og som Følge deraf ønsker Regeringen nu, at Rigsdagen skal vedtage en Lov, som forhinder, at der paa denne Maade bliver denne Mindre-Indtægt for Statskassen. Hvis nu Regeringen havde indskrænket sig til at tilvejebringe det Forhold, man mente, var til Stede, inden denne Højesteretsdom faldt, saa tror jeg, at i alt Fald den ene af de to Hindringer, som i Fjor stillede sig i Vejen for Lovens Vedtagelse, ikke vilde have rejst sig; men Regeringen har ikke indskrænket sig dertil, den har nemlig foreslaaet en Forhøjelse af Afgiften for Efterfyntet for visse Dampkedlers Bedkommende, nemlig for de største. Der har hidtil været to Positioner for Afgiften, den ene for større og den anden for mindre Kedler, eller, som det tidligere hed, den ene for Dampkedler over og den anden for Dampkedler under 20 Hestes Kraft, saa vidt jeg hukker. Nu er imidlertid den øverste af disse Klasser bleven delt i tvende, saaledes at fremtidig Dampkedler, som repræsenterer en større Hestekraft end 50 — hvilket er udtrykt paa en ny Maade: Kedler med en Aldpaavirkningsflade af 750 □ Fod eller derover — skulle betale 30 Kr., i Stedet for at de tidligere kun have betalt 20 Kr., og der blev givet en Motivering derfor. Det er denne Omstændighed, som har fremkaldt Dunst om en tilsvarende Nedsættelse for de mindste Dampkedler, for dem, som hidtil have betalt 12 Kr., en Afgift, man her i Salen og ogsaa i Udvalget forrige Aar har ønsket nedsat til 10 Kr. Det kan nu være Tvivl undertastet, hvorvidt Regeringen burde have forlangt en saadan Forhøjelse, eftersom det dog er givet, at Statskassen allerede nu har en ret stor Indtægt af Dampkedelundersøgelserne ud over den Udgift, som dermed er forbunden. Man behøver ikke at erklære sig enig med det ærede Medlem her i Salen — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Esbjerg (Blühme) — som i Fjor udtalte, at der slet ikke burde være nogen Ud-

gift for Kedelejerne ved denne Kontrol, efter som det var en Kontrol, der foretoges i det almindeliges, i Samfundets Interesse, til Fremme af Almenfikerheden — man behøver ikke at erklære sig enig dert for at mene, at der næppe er Grund til, at den Afgift, som betales af Kedelejerne, skal føre til en direkte Indtægt for Statskassen, og det er efter den sidste Beretning, jeg har set, for nærværende Tid Tilfældet, idet Indtægten ved disse Undersøgelser for Statskassen have andraget omkring 26,000 Kr., medens Udgiften derved, inklusive hele Dampkedelkontrollen, altsaa ogsaa Udgiften ved de afgiftsfri Undersøgelser, kun har kostet omkring 23,000 Kr. Der kunde ogsaa synes jeg, have været nogen Grund til at undlade at forhøje Afgiften for disse Kedler, eftersom Forhøjelsen i alt væsentligt vil komme til at gaa ud over de Kedelejere, som ere repræsenterede ved de Personer, der vandt den omtalte Højesterets sag. Med andre Ord, dersom de havde ladet være med at føre Proces og ladet være at vinde denne Højesterets sag, vilde de have været bedre stillede, end de ville blive nu, naar man vedtager denne Lov. Man vil ikke blot lade dem betale det, de ikke vilde betale, den Gang de førte Proces, men efter at de nu have vundet deres Sag, skulle de betale, saa meget mere, end de vilde have havt at betale, hvis de havde ladet være at føre Proces. Dette forekommer mig, uagtet det naturligvis ikke har været tilsigtet fra Regeringens Side, at kunne føre til, at det af nogle opfattes, som om man nu har villet straffe disse Folk, fordi de have ført denne Sag og vundet den. Resultatet af denne Fordring om en forøget Indtægt for disse store Dampkedler har da været, at der i dette Ting har været fremsat en Anmodning om at saa Afgiften paa Dampkedler af den mindste Størrelse — det er saadanne Dampkedler, som have en Hedeflade af under 300 Kvadratfod, og hvoraf Afgiften tidligere har været og fremdeles foreslaas at skulle være 12 Kr. — nedsat til 10 Kr. Naar vi ville undersøge den finansielle Betydning af dette Dunst, saa kan der være Grund til at anføre, at Dampkedlernes Antal her i Landet er omkring 5000. Af disse er noget over 80 — omkring 85 — % af den mindre Bestaendighed. Lad os altsaa sige, at med et rundt Tal er de 4000 af den mindste Slags; og af disse 4000 kan man vel antage, at der vil finde aarligt Efterfyn Sted af omtrent de 1,500. Naar Afgiften saa nedsættes med 2 Kr., vil Statskassen ved Nedsættelsen saa en Mindreindtægt af omtrent 3,000 Kr. Jeg